

PRZYWIESIĆ (2) *vb pf*

inf przywiesić (2).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde bez cytatu.

Zawiesić przy czymś, uwiesić u czegoś (2) :

Zwrot: »pieczęć przywiesić« (2): MetrKor 34/135v; A dlya liepschey mocznosci thich wfcithkich rzeczy wyfchey namyenyonich, Pyeczancz nałchą y thich panow Rad nałchich wyfchey myenyonich duchownich y swieczkich kazalismsy przywyefszycz LibLeg 6/80.

Formacje współrdzenne cf WISIEĆ.

Cf [PRZYWIESZENIE], PRZYWIESZONY

MPi